

הכנסת העשרים מושב שני

פרוטוקול
מישיבה משותפת
של ועדות ילדי שואה ויוזמות חקיקה
מישיבת העמותה הפרלמנטרית הישראלית לזכר השואה וסיוע לניצוליה ע"ר
יום שלישי, כ"ח בחשון התשע"ו (10 בנובמבר 2015), שעה 12:15

סדר היום:

השוואת זכויות ניצולי השואה שעלו לאחר 1953 ומוכרים ע"י ועידת התביעות.

נכחו:

מוזר ראובן – היו"ר

חברי כנסת:

גרמן יעל
סופה לנדבר

חברי הוועדות:

אוד אשר
גימפוביץ הרי
דוד אברהם
הולנדר ברוך
הרשפט שמעון דרור
ויינשטיין דבורה
נגל חיים
סובוביץ יעקב
פרידמן אלי
פרנקל בן יקר לילך
פרנקל יחיאל
קרצר ארנה ויגדה

חברי העמותה:

איווניר אברהם
בליטנטל דורית
דינרמן לבנה
וגנר רות
חוטר רפי
לניאדו בילי
לקס יונה
מירון אסתר
שמש יהודה

ועדת ביקורת:

קמיל צבי

מוזמנים/אורחים:

אברהם ג'וליטה
אברהם מאיר מרים
אברהם מאיר שאול
אורבך גינה
אטי מנדלסון
אייזיק צביה
בייקר שרה
בלום דוד
בלום מאיה
בן דוד אלגרה
בראל מרטה
גולדשטיין אלכס
גולדשטיין רבקה
גולדשמיט צביה
גליק אנדריאס
גרומבד פולינה
דבש נחמה
דוד אוה
דולינגר בטי
דולינגר מרקו
דזמן לילי
דניאל אילן
זיוה לוי
זינגר מרצל
לזר נוסם
מנש יוסף
מרקו דוד
מרקו סילביה
ניסן גרשון
ניסן שושנה
סגל ריקה
סובוביץ נתן
עזריה רחל
עמנואל ינקו
פירטל אלי
פירטל סילביה
רוזנר יוסף
שוחט תמרה
שמואל בייקר
שפירו ברכה

מנהלת הוועדה:

אריאלה מלכה

רישום פרלמנטרי:

ס.ל., חבר המתרגמים

ועדת ילדי שואה

היו"ר ראובן מוזר:

כפי שגם היועצת המשפטית הזכירה יש סעיף שמירת הטבות ולכן ההטבות האלה אמורות להימשך, אולם הוועדה תוכל לבדוק איפה בדיוק זה לא עובד. אני מביא לכם רק את הדברים שהם נקודות שעשויות לעניין אותנו ושבסופו של דבר צריכים לתת להם תשובה. הדיון היה מאוד סוער, מאוד ארוך ואני רוצה להגיד לכם שסופה לנדבר אומרת שמגיע לו גם את זה וגם את זה, הרנטה זה לא כסף ממדינת ישראל, זה כסף על חשבון החיים שלהם. הווה אומר שאלה שקיבלו כספים כרנטה מגרמניה פתאום התחילו להחשיב להם את זה כהכנסה, על אף שיש כבר חוק שפסל את זה ובאו הרבה אנשים בטענות.

דבורה ויינשטיין:

זה דברי סרק עכשיו.

היו"ר ראובן מוזר:

אני אמרתי בישיבה את הדברים הבאים: אני חבר העמותה הפרלמנטרית למען ניצולי השואה בכנסת ובמשך שנים אנחנו מנסים לשנות ולשפר את כל הדרוש שיפור. לצערי ולשמחתי, אחד הדברים שנגרמו זה הדוח הממלכתי שנקרא דוח דורנר, שלדעתי הוא לא כבוד גדול למדינה, אבל הדוח הזה הציף את הבעיות המשמעותיות של ניצולי השואה על פני שנים וחלק מהדברים או רוב הדברים תוקנו, אבל עדיין ישנם כמה דברים שהם ביסוד מרגיזים. יושב כאן חבר הכנסת דב חנין, שהוא חבר השדולה, גם חבר הכנסת יואל רזבוזוב, חברת הכנסת סופה לנדבר וחברת הכנסת קסניה סבטלובה. כניצול שואה, אני מחזיק תלוש של האוצר, שלי, אני לא מסוגל להבין למה מורידים לי את סכום הביטוח הלאומי מהגמלה. הביטוח הלאומי כלפי האוצר נחשב הכנסה, כאשר בזמנו חבר הכנסת כץ וחברת הכנסת אדטו שינו את החוק ואמרו שמה שמגיע מגרמניה לא נחשב הכנסה כלפי ביטוח לאומי, אבל מה שאנחנו מקבלים נחשב כהכנסה באוצר וזו אפליה. כני"ל מה שאנחנו מקבלים מהביטוח הלאומי. קצבת הזקנה שלנו נחשבת כהכנסה באוצר ואז מפחיתים לנו את זה מהגמלה, למה? מפני שיש איזה שהיא תקרה שחס וחלילה אסור לעבור אותה? אז קודם כל אחד הדברים החשובים הוא להעלות את התקרה. מה קרה? למה אי אפשר?

סופה לנדבר עונה, 'הגשתי כבר הצעת חוק'. אני ממשיך: ולבטל את העניין הזה שמורידים לנו מהביטוח הלאומי את הגמלה. זה לא מגיע לנו, זה חלק מהדברים שלדעתי הכי חשובים. דבר נוסף שהוא חשוב, אנשים מתקשים להגיע לוועדות רפואיות. אנו באים ואומרים, כמה ניצולי שואה כבר נשארו, כמה שנים נשאר לנו לחיות, חלקנו חולים. אנחנו אומרים דבר כזה, לדעתנו צריך לבטל את הוועדות הרפואיות ולתת איזה שהיא העלאה אוטומטית כל שנה במשך מספר שנים עד שאדם יסיים את חייו ולא להתחיל ולהטריח בוועדות הרפואיות שלך תדע מה הקריטריונים שלהם לקביעת כזו או אחרת של נכות לניצולי השואה. לדעתי זו נקודה מאוד חשובה והיא תישאר הטבה בלתי רגילה לניצולי השואה והקלה משמעותית. אני מאוד מודה לכם.

ואחר כך ארנה דיברה. אני רוצה להגיד לכם שהנושא של ביטול ועדות רפואיות, דיברתי באופן אישי גם עם חבר הכנסת רזבוזוב, הוא אמר שהוא רוצה לקחת את זה על עצמו.

דבורה ויינשטיין:

אני רוצה לומר שאין להם עכשיו מה לעשות באוצר, ברשות, אז הם מצלצלים לכל אחד, 'כבר הגשתי בקשת ערער? אם לא הגשתי, תגיש בהקדם', כי אין להם עבודה. אז מספיק, די.

היו"ר ראובן מוזר:

נכון, על זה אני מדבר.

דבורה ויינשטיין:

אני קיבלתי צלצול, אני הייתי המומה.

רות וגנר:

אם כבר מגישים לא מקבלים תשובה.

דבורה ויינשטיין:

אחרי חודשים.

רות וגנר:

כל עוד שמי שמנהל את האוצר כלפינו או כלפי ניצולי שואה היא נגד להוריד את הוועדות הרפואיות - - -

היו"ר ראובן מוזר:

היא יכולה להיות נגד, אבל אנחנו נפעיל כאן לובי חזק ש - - -

רות וגנר:

אז תביאו את זה ב-26 - - -

היו"ר ראובן מוזר:

אחת הטענות שלי היא שהוועדות הרפואיות האלה עולות הרבה כסף, הכסף הזה הוא כסף שמגיע לניצולי השואה ולא צריך לבזבז אותו על ועדות רפואיות. אמרתי להם, ניצולי השואה לא הולכים ונהיים בריאים יותר או צעירים יותר. ניצולי השואה מזקינים ונהיים יותר חולים.

דבורה ויינשטיין:

אני לא יודעת מי ילד פה, שהתווספו. תמיד שמענו 130, עכשיו שמענו 190.

קריאה:

זה לא חשוב, מה זה משנה כרגע?

היו"ר ראובן מוזר:

לא משנה, זה מטעם מחלקת המחקר של הכנסת, אז מי אני שאני אתווכח? יכול להיות שהם מגיעים דרך תעודות הזהות לשמות.

עוד הוסיף רועי קרת מביטוח לאומי, 'אדוני, עוד משפט אחד על ההטבות הנלוות. ההטבות הנלוות כשמן כן הן, הן נלוות, הן לא הטבות שהביטוח הלאומי נותן, הן הטבות שרשויות אחרות נותנות. גם על זה קיבלנו מספר תעודות זהות ממרכז המחקר והמידע של הכנסת, כל תעודות הזהות שאנחנו קיבלנו מופיעות בקבצים שלנו, אנחנו לא יודעים למה הרשויות לא נותנות את ההטבה, כי גם החוק מחייב את זה וגם השמות נמצאים בקובץ. אנו נפנה לאותן רשויות לא ספציפיות עם שמות האנשים, כי את זה אסור לנו, אבל אנחנו נפנה למרכז השלטון המקומי ונדדוק למה האנשים שנמצאים בקובץ כזכאי הטבה לא מקבלים את ההטבה'.

קריאה:

על איזה הטבה מדברים?

דבורה ויינשטיין:

מתי הייתה הישיבה הזאת?

היו"ר ראובן מוזר:

כשאנחנו מדברים על הטבות אז אנחנו מדברים על אגרת הטלויזיה, חשמל, זכות להנחה במים.

קריאה:

ארנונה גם.

קריאה:

לי אין הנחה בארנונה ולא בחשמל ולא לכלום.

היו"ר ראובן מוזר:

כניצולת השואה ממי את מקבלת היום את הגמלה שלך? מוועידת התביעות או מהאוצר? את מקבלת מהרשות לזכויות ניצולי השואה.

קריאה:

כן, אני עד עכשיו לא קיבלתי כלום.

ארנה ויגדה קרצר:

היא לא מקבלת, זו הבעיה של אלה שעלו אחרי 53'.

היו"ר ראובן מוזר:

אבל הם מוכרים כניצולים או כפליטים?

ארנה ויגדה קרצר:

ועידת התביעות מכירה בהם כ - - -

היו"ר ראובן מוזר:

אז היא מקבלת מוועידת התביעות?

ארנה ויגדה קרצר:

- - -

היו"ר ראובן מוזר:

עוד דבר ביקשתי בוועדה הזאת וחזרתי על הבקשה שלי, שיבטלו את מבחן ההכנסה הזה, לא צריך אותו. אנחנו גם לא הולכים ונהיים עשירים יותר.

קריאה:

כמו שביטלו את נזקק נצרך.

היו"ר ראובן מוזר:

הייתה שם מישהי, גליה כהן, 'בהתייחס לעמדה של נציג מרכז השלטון המקומי, המבחן לפי מבחן הכנסה הוא לא רלוונטי. מבחן הכנסה זה לפי ההכנסות. התיקון שנדרש ייעשה בשיתוף פעולה ובתיאום איתנו, אבל זה לא רלוונטי. מבחן הכנסה - - -

ארנה ויגדה קרצר:

אתם לא יכולים כולם ביחד.

היו"ר ראובן מוזר:

'מבחן הכנסה זה הכנסות שיש לכל אחד מהנישומים לפני שהוא משלם'. זו הבהרה שהיא הייתה חייבת לציון, זה מה שהיא אמרה.

דבורה ויינשטיין:

מתי התקיימה הוועדה הזאת?

היו"ר ראובן מוזר:

הוועדה הזאת התקיימה ב-8 ביולי.

דבורה ויינשטיין:

ומה קרה מאז?

היו"ר ראובן מוזר:

סופה לנדבר יצאה מהוועדה ואמרה, אחרי כל הדיבורים ואחרי כל מה שנאמר כאן, וזה דוח מאוד מפורט עם המון קשקושים בו, היא אמרה, 'אני יצאתי מבולבלת' - - -

דבורה ויינשטיין:

יופי, יופי, עכשיו קיבלת אותנו.

היו"ר ראובן מוזר:

רגע, חכי. חברת הכנסת סופה לנדבר אמרה, 'מכל מה שנאמר פה את הפואנטה לא הבנתי ויצאתי מכאן יותר מבולבלת. אז אלי"ף, אני רוצה לשבת בנפרד עם האנשים, בנוסף אני רוצה מחבר הכנסת יושב הראש נגוסה שיקיים ישיבה נוספת'. ואז הוא קיים ישיבה נוספת ב-29.7. לשיבה הזאת גם הוזמנו הרבה יותר אנשים, קצת פחות מאשר לשיבה הקודמת, וגם כן היו דיונים.

דבורה ויינשטיין:

הרבה נייר, הרבה פלפולים, אבל תכלס? ראובן, אל תקראי לנו פרוטוקולים, תגיד לנו מה - - -

היו"ר ראובן מוזר:

אני לא מקריא לך פרוטוקולים, אני מקריא לך דברים שאנחנו העלינו תוך כדי הדיונים האלה, כי אלה הדברים החשובים שלדעתי היה חשוב להשמיע אותם. אז השמענו אותם יותר מפעם אחת. איך אומרים? אם אתה לא מנגיס להם אז הם לא שומעים אותך.

קריאה:

אם אני מבין מה שדבורה אומרת זה אם נסגר משהו, אחרי כל הדיבורים האם נסגר משהו, האם הגיעו להחלטות בוועדה. זה הסיפור.

היו"ר ראובן מוזר:

בישיבה השנייה אנחנו עוד פעם הזכרנו את הנושא של - - -

ארנה ויגדה קרצר:

חבר'ה, עוד מעט תיכנס חברת הכנסת סופה לנדבר.

היו"ר ראובן מוזר:

חברת הכנסת סופה לנדבר, ברוכה הבאה. אני רוצה להגיד לך שלא היה תיאום יותר טוב מרגע הכניסה שלך כי אני בדיוק מדבר על שתי הוועדות שהיו בוועדת הקליטה שאת הזמנת אותן, ב-7.8 וב-7.29.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

שלום לכולם.

היו"ר ראובן מוזר:

מאחר שבישיבה הראשונה אמרת 'אני יצאתי מכאן מבולבלת ולא מבינה', אני מקווה שבישיבה השנייה הבהירו לך קצת יותר את הנושאים. אז אני אשמח מאוד לתת לך עכשיו את רשות הדיבור לגבי כל מה שנעשה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני רוצה לשמוע מה שאתם מדברים ואחר כך אני אבקש ממך זכות דיבור.

היו"ר ראובן מוזר:

בסדר. אז כמו שאמרנו, אלה הדברים המאוד חשובים שאנחנו העלינו במסגרת ועדת הקליטה. דברים חשובים מאוד נאמרו ואני מקווה שחלק מהדברים נלקחו ממש לתשומת הלב כדי לעזור לנו לקדם את הנושא של הזכויות או את הנושא של העוולות שנגרמות לנו.

ב-12.10 הייתה ישיבה של ועדת הכספים בראשות חבר הכנסת גפני וגם כאן, אני לא רוצה להאריך, אבל אני רוצה להגיד לכם מה היה בסוף הישיבה. אני אמרתי לחבר הכנסת גפני ככה: שאני חבר בעמותה הפרלמנטרית למען ניצולי השואה. בפעם האחרונה שהיית יושב ראש ועדת הכספים טיפלת בשני נושאים חשובים, אחד מהם היה שלא יורידו לנו מהגמלה של נכי רדיפות הנאצים באוצר את סכום הביטוח הלאומי, את קצבת הזקנה. היושב ראש גפני ענה: קצבת הזקנה - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אתה מדבר על הבטחת הכנסה.

היו"ר ראובן מוזר:

לא, אם מישהו מקבל את ה-2,200 שקל כקצבת זקנה זה נחשב כהכנסה ומפחיתים לנו את זה. אם יש הבטחת הכנסה זה עוד יותר גרוע, אבל גם את המינימום הזה של רק קצבת זקנה מורידים לנו מהגמלה של ניצולי השואה. אז היושב ראש גפני אמר: קצבת הזקנה, 'אמרתי את זה עכשיו לשר, אני רוצה תשובה ממנו, אני רוצה לדעת את עמדתו, אני לא מתכוון להרפות. מה שאז עשו לי זה שהם אמרו שאת החוק הם לא יכולים להעביר, אבל אנחנו נעביר כסף'. אז אני עניתי לו: עשו את זה סלמי, אז היושב ראש גפני ענה לי: 'זה לא סלמי, הם העבירו כסף, החוק נשאר', ואז עניתי לו: הדבר השני שהיה היה עניין של קצבת השארים שדיברנו על זה שקצבת השארים תהיה מקבילה לביטוח הלאומי, היד הקפוצה כמובן המשיכה לעבוד ונתנה לנו את קצבת השארים לשלוש שנים בלבד ולאחר שלוש שנים 2,000 שקלים לכל החיים לשאר.

דבורה ויינשטיין:

אבל לא לכולם.

היו"ר ראובן מוזר:

לא, לשארים, לכולם. מה שקורה, קצבת השארים למי שהיה נזקק נצרך או תגמול נוסף זה לכל החיים, אבל לכל האחרים זה שלוש שנים ולאחר שלוש שנים 2,000 שקל עד סוף החיים.

דבורה ויינשטיין:

לא, קבעו תאריך - - -

היו"ר ראובן מוזר:

קבעו ממתי זה מתחיל.

דבורה ויינשטיין:

כן, ואין לזה שום קשר לאלמנות. אין שום קשר. סליחה, ראובן, אולי אני אבהיר לסופה את הבעיה.

היו"ר ראובן מוזר:

רגע, אני אסיים ואת תבהירי לה. אמרתי לו: אם ניצולי השואה הולכים ומתמעטים לא צריך להתנהג מולם עם יד קפוצה, צריך לתת לחיות טוב עד הסוף. דבר אחרון, חזרתי גם בוועדת הכספים על מה שאמרתי בוועדת הקליטה, באוצר יש ועדות רפואיות, ניצולי השואה לא הולכים ונהיים בריאים, הוועדות הרפואיות האלה עולות הון תועפות וזה כסף נטו של ניצולי השואה. לדעתנו צריך לבטל את הוועדות הרפואיות ובאופן אוטומטי לתת העלאה כלשהי כל שנה או כל חצי שנה לניצולי השואה ולבטל את נושא הוועדות הרפואיות היקרות האלה. הוא אמר לי: 'רשמתי לי, בסדר, צריך לבדוק, תודה רבה'.

ורציתי רק להגיד לכם שהייתה ועדת החוקה ואתם שמעתם שבועדת החוקה היה ויכוח שלם בין החברה להשבת רכוש וההסתדרות הציונית.

עכשיו, דבורה, בבקשה, תגידי את הדברים כדי שחברת הכנסת סופה לנדבר תשמע אותם.

דבורה ויינשטיין:

אני רוצה להגיד מה זה שארים, אלמנים-אלמנות. קיבלנו שלוש שנים את הקצבה המלאה של הבן זוג, כעבור שלוש שנים, 36 חודש, זה נגמר לגמרי. אחר כך החליטו לתת 2,000 שקל ללא כל קשר כמה היה לנפטר, אז בסדר, מקובל. אבל מה החליטו? שמ-1.7.2014. מה ההבדל אם זה 1.7 או 25.6.14. מה ההבדל? אם זה לאלמנים-אלמנות זה צריך להיות מאותו יום לכל האלמנים והאלמנות את ה-2,000 שקל. אז אלה שלא נפטרו בדיוק ב-1.7.14 לא מקבלים.

היו"ר ראובן מוזר:

וזה לא צודק.

קריאה:

גם אלה שנפטרו ב-2009 גם לא מקבלים.

דבורה ויינשטיין:

זה בדיוק מה שאני אומרת.

צביה גולדשמיט:

אני הייתי במחנה ריכוז בטרנסניסטריה כל ארבע השנים. אני הגעתי ארצה ב-1.1.51 ואז ההורים נרשמו לקבל תגמול וכמובן גם אני מקבלת מהאוצר. אני מקבלת עבור בריאות, קיבלתי 25% ואמרו שזה

2,200 שקל. אחרי הרעה באתי לוועדה ואז הם החליטו 37.5%, למה? כדי שאני לא אקבל העלאה, שאני אקבל כל הזמן את ה-2,200.

היו"ר ראובן מוזר:

אנחנו די הופתענו שנציגים שלנו - - - בזמנו כשאולמרט היה ראש הממשלה והיה לו מנכ"ל בשם דינור, הוא בא לניצולי השואה ואמר להם, לצורך יישום דוח דורנר, דוח דורנר אמר שהבסיס של 25% יהיה 75% מהרנטה הגרמנית, אבל ועדת דורנר דיברה רק על ה-25% ולא כל היתר, דינור בא ואמר להם, 'אתם צריכים ללכת לפי שיטת המדרגות שיש בגרמניה, אם לא תסכימו שהכול יהיה לפי שיטת מדרגות לא תקבלו שום דבר', והם נבהלו והסכימו לשיטת המדרגות. שיטת המדרגות קבעה מדרגות כאלה גדולות שבאו בוועדות הרפואיות ובמקום לתת את מלוא המדרגה חתכו אותה באיזה שהוא מקום. צעקנו וצעקנו ובסופו של דבר עשו מה שנקרא נקודת איזון, הווה אומר שמנקודה מסוימת ואילך יעלו את זה לקצה המדרגה הבאה, אבל עדיין משחקים איתנו עם חלקי אחוזים שאתה לא מבין בכלל מאיפה זה בא. זה מה שאני אומר, לכן אני צועק ואומר, הוועדות הרפואיות האלה מיותרות, צריך להפסיק אותן ולתת גמלה קבועה לניצול שואה, לתת לו העלאת נכות אוטומטית בכל שנה או בכל חצי שנה ואז באופן אוטומטי הוא יקבל את מה שמגיע לו ולא שיטת המדרגות או נקודות האיזון הזה.

זה מה שאני קובל, על היד הקפוצה של מדינת ישראל. במקום לפתוח את היד ולתת למי שנשאר לחיות בכבוד, קופצים את היד וכל הזמן גורמים לנו לדאגות של ממה נחיה, ממה נשלם את החודש הבא.

צביה גולדשמיט:

מגרמניה אני לא מקבלת עבור בריאות וזה רק מה שאני מקבלת מהאוצר, את ה-2,200. בזמנו אני ביקשתי עבור שיניים כי בגיל 22 אני איבדתי את כל השיניים וביקשתי, אז אמרו לי בוועדה אז, הראשונה שעשיתי, בשביל שיניים אנחנו לא נותנים, זה 2.5%, זה לא מוסיף לך כלום.

קריאה:

מה פתאום? זה לא נכון.

צביה גולדשמיט:

בזמנו אמרו לי 2.5%, זה לא יעזור לך כלום, את מקבלת 25%, זהו.

קריאה:

זה לא שייך.

רות וגנר:

זה השתנה בינתיים. האחוזים שהם, מעניין מאוד, תמיד מגיעים אחוז אחד פחות מ - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אתם קיבלתם מיליארד ש"ח שמדינת ישראל וממשלת ישראל חילקה, מה אתם קיבלתם?

היו"ר ראובן מוזר:

לא יודעים מי קיבל את זה, אנחנו מהאוצר לא קיבלנו שום הטבה בעניין הזה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אז מי קיבל?

היו"ר ראובן מוזר:

אנחנו עדיין כמוך שואלים איפה הכסף ואנחנו לא מקבלים תשובה.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

גם אני שואלת.

היו"ר ראובן מוזר:

וגם חברת הכנסת סופה לנדבר שואלת איפה הכסף, אף אחד לא יודע, אף אחד מאיתנו לא מקבל דיווח והדבר הכי מגעיל זה שחברי הכנסת לא מקבלים דיווח. חברי הכנסת, המחוקק לא מקבל דיווח מה נעשה עם הכסף הזה. זה פשוט אבסורד.

שמעון דרור הרשפט:

אני רוצה לומר לכם, אני משתתף בישיבות האלה כבר מספר שנים לא קטן וזה מדכא, זה מדכא. אנחנו מעלים את הנושאים האלה שראובן פה העלה, חלק מהם, כמעט כל פעם מעבירים את זה הלאה לוועדה כזאת, לוועדה אחרת, כלום לא יוצא מזה. אנחנו טוחנים מים. אולי הגברת הנכבדה - - -

היו"ר ראובן מוזר:

חברת הכנסת סופה לנדבר.

שמעון דרור הרשפט:

כן, הגברת הנחמדה והנכבדה, אולי נציגת הכנסת, תאמר לנו איך הדברים מתגלגלים. אתם לא שומעים את זה פעם ראשונה, זה שנים שאנחנו מעלים את הנושאים האלה, אלה נושאים קריטיים שנוגעים לכל אחד מאיתנו. כלום לא נעשה. כלום לא נעשה. אז בשביל מה אנחנו מתיישבים פה. מזמינים אותנו ואנחנו באים ומכבדים אותנו, כל הכבוד, ומזה לא יוצא כלום. אז אם זה עניין של כבוד ולהרים כוסית וטקס כזה וטקס אחר, לא שווה כלום אם אין בסופו של דבר תכלס. כלום לא משתנה. זה מה שמדכא, שלא משתנה כלום, אנחנו לא שומעים איזה שהיא תזוזה לכאן או לכאן.

היו"ר ראובן מוזר:

אז כמו שאתה מבין, שהאבסורד הכי גדול, ששר האוצר הקציב לניצולי השואה מיליארד שקל ואף אחד, אף אחד, לא יודע איפה הכסף ואיך הוא מנותב, לאן הוא מנותב. חברת הכנסת סופה לנדבר אומרת שהיא לא יודעת איפה הכסף.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני אומרת שאני לא יודעת לאן זה נעלם. אבל בגלל שאני בקדנציה הזאת מחוקקת ולא שרה, אני לקחתי על עצמי את הנושא של ניצולי שואה ואני רוצה קודם כל לשמוע אתכם ואחר כך אני אגיד מה אני חושבת שצריכים לעשות, יחד איתכם. מדינת ישראל קיימת בגללכם, אתם עשיתם הכול כדי שתהיה לנו מדינת ישראל ומדינת ישראל מחויבת, ולא במילים ולא בהטבות, זה מגיע לכם. את הרנטה מגרמניה הם ניצלו כאן.

שמעון דרור הרשפט:

סליחה רגע, אבל את זה אנחנו שומעים מדי פעם, גם מפיד שמענו את זה לא פעם אחת. מה חוץ מזה? לא יוצא כלום, זה לא מגיע לאנשים שצריכים בסופו של דבר לממש את הדברים האלה. זה רק דיבורים. תבינו רגע, זה מדכא אותנו.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אתה בדיוק יודע מי אחראי על זה, שר האוצר היה. אתם יודעים מה? אני אתחיל מזה.

אריאלה מלכה :

חברת הכנסת סופה לנדבר, נמצאת איתנו חברת הכנסת גרמן. אנחנו ב-22:13 מפנים את החדר. אנחנו מאושרים מזה שאת פה, השאלה פה איתנו, עם חברי העמותה, באיזה נקודה את מתמקדת ולאן את רוצה להוביל את זה, כי אנחנו איתך.

היו"ר ראובן מוזר :

אנחנו העלינו כמה נקודות שגם הועלו בוועדת הקליטה, נרשמו בפרוטוקול, העליתי אותן גם עכשיו, סיפרתי לחברת הכנסת לנדבר.

אריאלה מלכה :

נשמע אותך וניתן לחברת הכנסת גרמן לדבר כדי שהיא תלך לסדר יומה. את הבאת אותה, הוצאת אותה מאיזה שהוא מקום, כנראה - - -

היו"ר ראובן מוזר :

אני רק רציתי להגיד לחברת הכנסת גרמן שאחד הדברים החשובים שאנחנו דנים בהם זה הנושא של הוועדות הרפואיות באוצר. הוועדות הרפואיות האלה עולות הון תועפות, הן כל כך מיותרות, כי אף אחד מניצולי השואה לא הופך ונהיה צעיר יותר או בריא יותר ולכן אמרנו שיבטלו את הוועדות ושיקבעו אחוז נכות כל חצי שנה ויעלו את אחוזי הנכות באופן אוטומטי בלי ועדות רפואיות. אף אחד לא צריך אותם. גם אנחנו לא מבינים, כשמישהו נותן 37.5% או 37.2% אנחנו לא מבינים מאיפה ה-0.2 הזה.

יעקב סובוביץ :

ראובן, אני מבקש שני משפטים. דווקא לחברת הכנסת.

יעל גרמן (יש עתיד) :

ראשית אני שמחה שאני נמצאת איתכם כאן כבר בפעם השנייה, ובאמת דבורה היא זו שקראה לי ואני מאוד מודעת לבעיה של הוועדות הרפואיות. הוועדות הרפואיות בכלל יש בהן בעיה, לא רק עם ניצולי השואה, אלא בכלל לכל מי שמזדקק להן ויש שם פרוצדורה ובירוקרטיה נוראית. אני התחלתי לטפל בזה, אני לא יודעת עד כמה אתם מודעים, אבל כשאני הייתי שרת הבריאות התחלתי לטפל בזה, מי שעמד בראש הוועדה כדי לייעל את כל הוועדה הייתה אביבה קוגוס, שהייתה היועצת האישית שלי. אבל כמו שאתם יודעים, לדאבוני הרב, אנחנו עזבנו את משרד הבריאות ובכלל את המשרדים מוקדם מדי ולא הספקנו לעשות חלק מן הדברים. אני בהחלט בהחלט אהיה מוכנה לעשות כל מ שצריך ואני יודעת על כמה דברים.

אבל אני רוצה דווקא לספר לכם על מאבק אחר שאנחנו כרגע מקיימים ואני לא יודעת עד כמה אתם מודעים לו, על המאבק שאנחנו מקיימים, שהחברה להשבת נכסי ניצולי השואה תעביר את ה-150 מיליון שקל שהיא מחויבת על פי חוק להעביר לניצולי השואה. היא לא מעבירה את הכסף, היא העבירה רק 45 מיליון מתוך ה-150, חסרים עדיין קצת פחות משליש ובמקום להעביר את הכסף הם נאבקים עם חברה אחרת של ההסתדרות הציונית, עם חברת אוצר ההתיישבות היהודית על המניות של בל"ל. אני רוצה שתדעו, בעיניי זו שערורייה, אני לא רוצה לשמוע על מאבקים האלה, הם לא מעניינים, לא אותי ולא את חברי הכנסת, מה שאנחנו דורשים כרגע, שהכספים שמגיעים לכם, זה אולי לא לכם באופן אישי, מפני שמדובר על 11,000 ניצולי שואה שנמצאים במצב סוציו אקונומי קשה וזקוקים לתוספת הזו וכרגע הם לא מקבלים, או לא מקבלים את כולה ואנחנו נאבקים ואני נמצאת בקשר גם עם שר האוצר, גם עם החשבת הכללית, כדי שיעשו את הכול ואם לא תהיה ברירה כנראה שהמדינה באמת תתערב ותיתן את הסיוע.

אבל כרגע אני רוצה שתדעו שהרבה חברי כנסת, אבל חברי הכנסת של 'יש עתיד' לא יושבים בשקט וגם מהאופוזיציה, ממקום שמאוד קשה לפעול ולהגיע להישגים, גם מהמקום הזה, אנחנו ממשיכים לפעול ולהיאבק ואני בטוחה שבסופו של דבר המאבק שלנו, בלהביא את הכסף, אני בטוחה שהוא יישא פרי.

היו"ר ראובן מוזר :

אני הייתי נוכח בישיבה הזאת ובאמת הייתה ישיבה מאוד סוערת. עמדתם על שלכם בצורה מעוררת כבוד. באמת.

יעל גרמן (יש עתיד):

ואני בקשר גם עם שר האוצר וגם עם מיכל עבדי, החשכ"לית, כדי שבאמת יעבירו את הכספים. אני מקווה שזה כך יהיה.

היו"ר ראובן מוזר:

תודה רבה.

קריאה:

אנחנו במאה ה-21, איך לא יודעים איפה מיליארד שקל? הרי יש בנקים. אז משרד האוצר לא יודע איפה מיליארד שקל? זה לא 10 שקל.

היו"ר ראובן מוזר:

אנחנו מבינים את הנושא, חברת הכנסת סופה לנדבר מבינה את הנושא, חברת הכנסת יעל גרמן מבינה את הנושא, אני משוכנע שיד ביד הם יחפשו את הכסף וידווחו לנו איפה הוא וידאגו שהוא גם יגיע לאן שהוא צריך להגיע.

אשר אוד:

ראובן, אולי חברת הכנסת יודעת לאן נעלם המיליארד שקל, ששר האוצר הקודם העביר. היא לא שומעת.

אריאלה מלכה:

חברת הכנסת לנדבר, אני רוצה שתתמקדי בעניין שהיה בוועדה - - -

אשר אוד:

שאלה לחברת הכנסת - - -

אריאלה מלכה:

כי אני הבנתי מגורמים באוצר שזו בעיה מאוד מאוד - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני לא שומעת.

אשר אוד:

חברת הכנסת גרמן, פה נשאלה שאלה, לאן נעלמו מיליארד שקל ששר האוצר הקודם העביר לניצולי שואה. וחברת הכנסת לנדבר אמרה שהיא לא יודעת לאן זה נעלם, גם אנחנו לא יודעים, אולי את יודעת לענות על השאלה?

יעל גרמן (יש עתיד):

לא, אבל - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

ממיליארד ש"ח שהייתם צריכים לקבל תוספת והשלמת הטבות שאתם מקבלים, מי קיבל את השלמת ההטבות וכסף נוסף? מישהו כאן באולם קיבל? תרימו יד.

קריאה:

גפני קיבל עוד כמה כסף - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

לא, אני שואלת אתכם.

קריאה:

אני אגיד לך מה - - -

היו"ר ראובן מוזר:

אנחנו למשל לא יודעים מה עפרה רוס אומרת, היא קיבלה או לא קיבלה. צריך לשאול אותה.

קריאה:

היא לא יודעת כמה אנשים נשארו עוד.

היו"ר ראובן מוזר:

לא, לא נכון. את יודעת, גם בוועדת הקליטה - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

למה עפרה רוס לא נמצאת כאן?

אריאלה מלכה:

כי היא לא צריכה להימצא, אנחנו פה בישיבת עמותה שלנו, אנחנו שמחים שאת פה, אבל - - -

היו"ר ראובן מוזר:

אני רוצה להגיד לך משהו, אני יושב ראש הוועדה שנקראת ועדת ילדי השואה, אלה ניצולי השואה הקצת קצת יותר צעירים, אנחנו עוד מרגישים מספיק חזקים ומספיק עם יכולת לצעוק את הזעקה של ניצולי השואה, אלה ששוכבים במיטה ולא מצליחים לרדת ממנה. אז לכן אני אומר, אנחנו יושבים פה ואנחנו משתתפים בוועדות הכנסת - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אז תן לי לדבר, כי יש לי עוד ועדה ואני באתי לכבד אתכם. אני לא רק באתי לכבד אתכם, אני באתי לנצל את ההזדמנות להיפגש איתכם. אני בשבוע שעבר העליתי חוק שהרנטה מגרמניה וכל ההטבות שאתם מקבלים, כי הרנטה מגרמניה היא פיצוי על מה שעברתם בחיים, אי אפשר להגיד שניצול שואה יכול לקבל את הפיצוי, על מה שאתם עברתם אי אפשר לקבל פיצוי.

קריאה:

זה לא פיצוי, זה שילומים. אין פיצוי.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

בסדר. אבל הרנטה מגרמניה היא לא הכנסה במדינת ישראל. כך קרה שאני הייתי חברה בממשלת ישראל כאשר הממשלה אישרה את המיליארד שו ואני חשבתי שאתם תקבלו את התוספת הראויה שבעצם מצביעים ומספרים לנו, אומרים שאלה שהגיעו לפני שנת 53, צריכים להשוות אותם עם אלה שהגיעו אחרי זה, ואני אומרת, רבותיי, מה שנעשה כאן בכנסת, אני הייתי חברה כנסת משנת 96, אני זוכרת את יורי שטרן כאשר הוא העביר את החוק האחרון בחיים, הוא הגיע לכאן והוא בקושי עמד על הרגליים, הוא כבר

היה לקראת הטרגדיה האישית שלו, שהוא נפטר מסרטן, ואז אני זוכרת שאנחנו ישבנו כאן בקומת השרים, מול הלשכה של שר האוצר אז, הירשנזון, והוא ביקש ממנו להעביר את החקיקה למען ניצולי השואה, שזה שווי של 4,700 ₪.

בשבוע שעבר אני מאוד כעסתי, התרגזתי, ומי שראה את הנאום שלי על החוק שהרנטה מגרמניה היא לא הכנסה במדינת ישראל. אתם יכולים לראות את הנאום שלי. אני התחלתי אותו מזה שאני הייתי במחנה ריכוז בפולין ואני עברתי שם מול החלונות, אני צריכה להגיד שגם בעלי היה ניצול שואה, זיכרונו לברכה, ואני יודעת מה שעבר עליכם, שאי אפשר לתאר במילים. אני הייתי שם במינוס 28 מעלות, הקור, ועברנו מצריף לצריף ומול החלונות האלה, עם חפצים, עם סמרטוטים שהיו בגדים, עם כל הדברים שקשורים לחיים שלכם ואמרתי שהרנטה של גרמניה זה לא הרנטה של מדינת ישראל. נעשה כאן תרגיל וקשה לי לבטא את זה, אבל לא לכך התכוון שר האוצר לשעבר, הוא התכוון להוסיף למה שאתם מקבלים את הכספים שאתם ראויים לכספים האלה. נכון, יעל: כאשר אנחנו העברנו את המיליארד ₪.

יעל גרמן (יש עתיד):

נכון.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אז נעשו שם כמה תרגילים והיום צריך לעשות סדר. ממשלת ישראל ושר האוצר היה יכול לעשות את זה עם החלטה, בגלל שהחלטה היא בידיים של שר האוצר. אז לא נעשה דבר והפילו לי את החקיקה והרנטה ממשיכה להיות מינוס מ-2,200 ₪ וניצולי השואה איבדו כל חודש 1,300 ₪, בגלל שניצולי השואה חיים מקצבת זקנה, בתוך קצבת הזקנה יש השלמת הכנסה והעבירו אותם ממשרד הרווחה למשרד האוצר והם איבדו את השלמת ההכנסה, הם איבדו את הכסף שעכשיו מדינת ישראל צריכה להוסיף 500 ₪ לזוג, לאלה שמקבלים קצבת זקנה והשלמת הכנסה, הם מחויבים היום לשלם ארנונה. אנחנו במשך שנים רבות, אני כחברת כנסת, בנינו סל הטבות לאנשים נזקקים, כי תעריפי החשמל, הסוציאליים, זו חקיקה שלי - - -

קריאה:

מים.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

לא, במים יש פה תרגיל מלוכלך, אני עכשיו הגעתי מהוועדה לפניית הציבור, אני אספר אם תרצו. אז מה שנעשה, בעצם סל הטבות זה שווה 9,000 ₪ בשנה, האנשים האלה איבדו 9,000 ₪. הם איבדו כל חודש בממוצע 1,000-1,300 ₪. ואז אני שאלתי את ממשלת ישראל, איך אתם יכולים להרים את היד נגד ניצולי שואה?

אז מה שאני רוצה להמליץ, במסגרת של חברי הכנסת, ואתם יודעים שישראל ביתנו נמצאת היום באופוזיציה, אנחנו נילחם עד טיפת הכוח האחרונה, אבל לא הכול בידינו. פה מדינת ישראל רוצה לעשות יום, מתי זה יום ניצולי השואה בכנסת ישראל?

היו"ר ראובן מוזר:

26 בינואר.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני ממליצה שאתם תגיעו לכנסת ושאתם תחלקו פנייה לכל חבר כנסת - - -

אריאלה מלכה:

לא, זה אי אפשר.

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

סליחה, עכשיו אני מדברת ואני אדבר מה שאני חושבת כחברת כנסת. אני חושבת שאתם צריכים -

--

קריאה:

אריאלה, לך אסור לתמוך בזה, אבל - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

אני חושבת שהמצפון של חברי הכנסת צריך להיות בעד כל ההטבות שמגיע לכם. די, מספיק להגיע לכנסת. מה אתם, מסכנים? אתם צריכים לקבל נדבות ממדינת ישראל? אתם חייבים לקבל מה שמגיע לכם ואם מישהו יגיד שזה לא מגיע, אז אני אגיד לכם, זה מגיע כפול של דברים, כפול של דברים. כאשר אנחנו הצבענו על החלוקה של מיליארד ₪ אנחנו הצבענו כדי שאתם תקבלו. אני לא הצבעתי בעד שיקימו שם רשות עם משכורות שמנות על חשבונכם. אתם משלמים להם את המשכורות האלה.

עכשיו מה אתם צריכים לקבל? את הנדבות אתם צריכים לקבל הטבות שוועדת רופאים תחליט כמה אחוזים צריכים להוסיף לכם? מה, אתם צריכים לקבל הטבות שאלמן או אלמנה צריכים לקבל כסף ולא משנה מסוימת? מי שבן זוג, בת זוג של ניצול שואה, הוא חייב לקבל את הכסף הזה. לא צריכים את הכסף של גרמניה - - -

אריאלה מלכה:

חברת הכנסת לנדבר, תודה רבה לך - - -

סופה לנדבר (ישראל ביתנו):

שנייה, את לא תסתמי לי את הפה, סליחה. בינתיים אני חברת כנסת ויש לי בבית הזה זכות לדבר. רבותיי, אני נגד חגיגות בינואר או בדצמבר, מתי שתעשו, אני בעד היום הזה של זכויות שמגיעות לכל ניצול שואה במדינת ישראל. אם אתם תרצו את העזרה שלי, אני אעזור. אני לא צריכה שאתם תפנו למישהו, אני מסוגלת לכתוב יחד איתכם מכתב דרישה לכל חבר כנסת, הם חייבים להצביע בעדכם.

ועוד דבר אחד, אני עכשיו חזרתי מהוועדה לפניות הציבור. מדינת ישראל היום, כל אזרח במדינת ישראל, אתם יודעים למה יש עלייה ב-40% על מחירי המים? בגלל שכל אחד מאזרחי מדינת ישראל מסבסד מים לחקלאים. במקום שהמדינה תסבסד אותם אנחנו מסבסדים אותם. זה דבר אחד. דבר שני, מדינת ישראל נותנת 70 מיליון שקלים להנחות, בתוך ההנחות האלה מי שצריך לקבל הנחה זה גם ניצולי השואה. אבל החלק של הכסף חוזר למשרד האוצר, אתם יודעים למה? בגלל שאתם מקבלים הנחה לא על 3.5 קוב, אלא על החלק שאתם מתחילים לצבור אחרי 3.5 קוב. אני הגשתי קוב שמי שזכאי לקבל את ההנחה חייב לקבל מהליטר הראשון של ההטבות שהמדינה חייבת לתת.

אני מבקשת מכם, בואו ביום הזה לא נעשה חגיגות, בואו ביום הזה נעשה דרישות ממדינת ישראל, מראש הממשלה, משר האוצר, מממשלת ישראל, זה מגיע לכם ואתם לא צריכים לקבל נדבות.

יעל גרמן (יש עתיד):

אני מחזקת את דבריה של סופה לנדבר, היא דיברה נפלא, ומסכימה לכל מילה. כל מילה מיותרת.

אריאלה מלכה:

תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13:26.

